

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת ויקרא

ויקרא, רבי אלעזר פתח (ישעיה ז) "שאל לך אות מעם יי' אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה", אסתכלנא בדרין קדמאין ודרין בתראין, מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין, דרין קדמאין הוו ידעין ומסתכלין בחכמתא עלאה וידעין לצרפא אתוון דאתיהיבו ליה למשה בסיני, ואפילו חייבין דבהון בישראל הוו ידעין גו אתוון חכמתא עלאה וידעין גו אתוון עלאין וגו אתוון תתאין חכמתא לאנהגא עובדין בהאי עלמא בגין דכל את ואת דאתמסר ליה למשה הוו מתעטרין וסלקין על רישיהו דחיוון עלאין קדישין, וכלהו חיוון הוו מתעטרי בהו ופרחין גו אורא דנחתא מגו אורא עלאה דקיק דלא ידיע, וסלקין ונחתין אתוון רברבין ואתוון דקיקין, אתוון רברבין נחתין מגו היכלא עלאה טמירא דכלא, ואתוון דקיקין הוו נחתין מגו היכלא אחרא תתאה, ואלין ואלין אתמסרו ליה למשה בסיני, וחבורא דאתוון דאינון מתחבראן בטמירו בכל את ואת כגון א את יחידא מתחבראן עמה בטמירו תרין אחרנין לף, וכן כלהו אתמסרו ליה למשה בסיני, וכלהו טמירין גו חבריא זכאין אינון: שאל לך אות אות ממש דכלהו הוו נטלין ברזא דאתוון, וכן ברחב מה כתיב (יהושע ב) "ונתתם לי אות אמת", דא את ו' דדא אקרי אות אמת, ואי תימא שאר אתוון לאו אינון אמת, אין, אלא אות דא אות אמת אקרי, העמק שאלה, דא אות ה' בתראה דבשמא קדישא, או הגבה למעלה דא את יו"ד, רישא דבשמא קדישא, ודא איהו רזא דכתיב "שאל לך אות מעם יי' אלהיך" אות משמא קדישא משמע דכתיב מעם יי' דדא איהו שמא דקודשא בריך הוא את חד דביה, ומשכנא קאים על דא, תא חזי כד סליק עננא על משכנא ושרא עלוי כל אינון רתיכין וכל אינון מאני משכנא דלעיל כלהו הוו גו עננא מה כתיב (שמות מ) "ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן", וכתיב (שם כד) "ויבא משה בתוך הענן ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת צו

"צו את אהרן זאת תורת העולה", ר' שמעון פתח ואמר "צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה", האי קרא, אוקימנא ליה ואתמר, תא-חזי האי עולה סליקו וקשירו דכ"י לעילא ודבוקא דילה בגו עלמא דאתי למהוי כלא חד בקשורא חדא בחדו, ובגין דסלקא לעילא לעילא כתיב זאת תורת רזא דכר ונוקבא כחדא תורה שבכתב ותורה שבעל פה לסלקא בחביבותא, כד אתער סטרא דצפון כמה דאוקימנא דכתיב (שיר השירים ב) "שמאלו תחת לראשי" כדין איהי סלקא בחביבותא ואתעטרא בימינא ואתחברת באמצעיתא ואתנהיר כלא מרזא דקדש הקדשים ודא מגו דרזא דאדם ברעו דכהנא ובצלותא ובשירתא, והא אוקימנא דעולה קדש קדשים ברזא דרוח עלאה בגין דתלת רוחין קשירין כחדא, רוח תתאה דאקרי רוח הקדש, רוח דלגו באמצעיתא דאקרי רוח חכמה ובינה, וכן אקרי רוח תתאה, אבל האי רוח דנפיק מגו שופר כלילן באשא ומיא, רוח עלאה דאיהו סתים בחשאי דביה קיימין כל רוחין קדישין וכל אנפין נהירין, ובגין כך אהדרת עולה רוח ממש, ולבתר מרזא דבהמה מסתפקי ואתזנו לאתקשרא רוחא אחרא דאיהי גו מסאבו מאינון תרבין ושמנונין כמה דאתמר, ובגין כך עולה קדש קדשים, שאר קרבנין למעבד שלמא בעלמא כלהו מכמה סטרין ומארי דדינין לאתעברא ולא תנהרא מגו רעותא לאתבסמא אקרי קדשים קלים בגין דלא מתעטרי לעילא לעילא בקדש הקדשים, ועל דא אינון קדשים קלים ונכיסו דלהון בכל אתר כמה דאוקמוה, אבל עולה דאיהי רזא דקדש הקדשים לאו איהי כשאר קרבנין דכל עובדהא קדש, תא חזי מה כתיב "ולבש הכהן מדו בד", אלין לבושין מיחדין לקדושה בד יחידאי מיחדא לקדושה, וכתיב "בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם", מאי טעמא דא קדש, אלא רזא דמלה כדקאמר דאיהי קדש קדשים דסלקא כלא ואתעטר' בקדש הקדשים.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת שמיני

"ויהי ביום שמיני" ר' יצחק פתח (איוב לח) "ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים", זכאין אינון ישראל דקודשא בריך הוא יהיב לון אורייתא קדישא חדוותא דכלא חדוותא דקודשא בריך הוא ואטיילותא דיליה דכתיב (משלי ח) "ואהיה שעשועים יום יום" ואורייתא כלא חד שמא קדישא איהי דקודשא בריך הוא ובאורייתא אתברי עלמא דכתיב (שם) "ואהיה אצלו אמון", אל תקרי אמון אלא אומן, ובאורייתא אתברי בר נש הדא הוא דכתיב (בראשית א) "ויאמר אלהים נעשה אדם", אמר קודשא בריך הוא לאורייתא בעינא למברי אדם, אמרה קמיה האי בר נש זמין למחטי ולארגזא קמך אי לא תאריך רוגזך עליה היך יקום בעלמא אמר לה אנא ואת נוקים לי' בעלמא דהא לאו למגנא אתקרינא ארך אפים (ס"א דהא כל זמנא דישתדלון באורייתא מתקיימי בעלמא), ר' חייא אמר תורה שבכתב ותורה שבע"פ אוקמוה ליה לבר נש בעלמא, הדא הוא דכתיב "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", רבי יוסי אמר מהכא (קהלת ב) "את אשר כבר עשוהו", עשוהו ודאי, ודא הוא צלם ודמות, צלם בדכורא דמות בנוקבא, ועל דא שירותא דאורייתא ב' ואוקמוה, ר' יצחק אמר מפני מה ב' פתיחא וסתימא אלא בשעתא דבר נש אתי לאתחברא באורייתא הרי היא פתיחא לקבלא ליה ולאשתתפא בהדיה, ובשעתא דבר נש סתם עינוי מנה ויהך לארחא אחרא הרי היא סתימא מסטרא אחרא כמה דאת אמר "אם יום תעזבני יומים אעזבך" ולא ישכח פתחא עד דיתוב לאתחבר בה באורייתא אנפין באנפין ולא יתנשי מנה, ועל דא אורייתא פתחא קמי בני נשא ואכרזא וקרי להון (משלי ח) "אליכם אישים אקרא" וכתיב (שם א) "בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע
לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת תזריע

"וידבר יי' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר", ר"א פתח (שיר השירים ג) "על משכבי בלילות בקשתי", "על משכבי", במשכבי מבעי ליה, מהו על משכבי אלא כ"י אמרה קמי קודשא בריך-הוא ובעאת מניה על גלותא בגין דהיא יתבה בין שאר עמין עם בנהא ושכיבת לעפרא ועל דהיא שכיבת בארעא אחרא מסאבא, אמרה על משכבי בעינא דכאיבנא (נ"א דשכיבנא) בגלותא, ועל דא "בקשתי את שאהבה נפשי", ולאפקא לי מניה, "בקשתי ולא מצאתי", דלאו אורחיה לאזדווגא בי אלא בהיכליה, קראתי ולא ענני, דהא ביני עמין אחרנין יתיבנא וקליה לא שמעין אלא בנוי דכתיב (דברים ז) "השמע עם קול אלהים", ר' יצחק אמר "על משכבי בלילות" אמרה כנסת ישראל על משכבי אתרעמנא קמיה דיהא מזדווג עמי למחדי לי ולברכא לי בחידו שלים דהכי תנינן דמזווגא דמלכא בכ"י כמה צדיקים ירתו ירותת אחסנתא קדישא וכמה ברכאן משתכחי בעלמא, ר' אבא הוה אזיל לכפר קניא (ס"א בפרקמטיא) למערתא דלוד והווי עמיה ר' יוסי ור' חייא א"ר יוסי כתיב (משלי יב) "אשת חיל עטרת בעלה", אשת חיל דא כ"י, "וכרקב בעצמותיו מבישה", אלין (נ"א דא מהימנותא דשאר) עמין עכו"ם דקודשא בריך-הוא לא יכיל למסבל לון בעלמא כמה דאת אמר (ויקרא כ) "ואקוץ במ" כהני קוצין וגובין דדחקין ליה לב"נ ולא יכיל למסבל לון, א"ר אבא הכי הוא ודאי "אשת חיל" דא כ"י דהיא גבירתה מכמה חיילין וכמה משריין דמשתכחי בעלמא, "עטרת בעלה" כמה דאת אמר עטרת תפארת וכלא חד, כמה צדיקים בעלמא וכלהו אקרון בנים לקודשא בריך הוא ולכ"י כמה דכתיב (דברים יד) "בנים אתם ליי' אלהיכם", עד דהווי אזלי, א"ר אבא כל חד לימא מלה בכ"י, ר' אבא פתח ואמר (משלי לא) "אשת חיל מי ימצא" דא כמה דאמרן, מי ימצא כמה דאת אמר אשר ימצא אתכם באחרית הימים.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת מצורע

"וידבר יי' אל משה לאמר, זאת תהיה תורת

המצורע ביום טהרתו", ר' אבא פתח (ספר שמות כו ע"א) (איוב יט)
"גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון
שדון" שדון שדין כתיב, כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא
ארחייהו ולדחלא מקמי קודשא בריך-הוא דלא יסטי
מארחא דכשרא ולא יעבור על פתגמי אורייתא ולא יתנשי
מנה, דכל מאן דלא לעי באורייתא ולא ישתדל בה נזיפא
הוא מקודשא בריך-הוא, רחיקא הוא מניה, לא שרייא
שכינתא עמיה, ואינון נטורין דאזלין עמיה אסתלקו מניה,
ולא עוד אלא דמכרזי קמיה ואמרי אסתלקו סוחרניה
דפלניא דלא חש על יקרא דמאריה ווי ליה דהא שבקוהו
עלאין ותתאין לית ליה חולקא בארחא דחיי, וכד איהו
אשתדל בפולחנא דמארי ולעי באורייתא כמה נטורין זמינין
לקבליה לנטרא ליה ושכינתא שריא עליה וכלא מכרזי
קמיה ואמרו הבו יקרא לדיוקנא דמלכא, הבו יקרא לבריה
דמלכא, אתנטיר הוא בעלמא דין ובעלמא דאתי זכאה
חולקיה, ת"ח בלישנא בישא דאמר נחש לאתתא גרים
לאתתא ולאדם מגזר עלייהו מיתה ועל כל עלמא, בלישנא
בישא כתיב (תהלים נז) "ולשונם חרב חדה", בגין כך גורו לכם
מפני חרב מפני לישנא בישא, כי חמה עונות חרב מאי כי
חמה עונות חרב דא חרב ליי', דתנן חרב אית ליה לקודשא
ברוך הוא דביה דאין לחייביא הדא הוא דכתיב (ישעיה לד) "חרב
ליי' מלאה דם", (דברים לב) "וחרבי תאכל בשר", ובגין כך "גורו
לכם מפני חרב, כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון"
שדין כתיב בגין דתדעון דהכי אתדון, מאן דאית ליה חרב
בלישניה אזדמן ליה חרב (ס"א אתדון בההוא חרב) דשצי כלא הדא
הוא דכתיב "זאת תהיה תורת המצורע" ר' אלעזר פתח (קהלת ט)
"וכצפרים האחוזות בפח כהם יוקשים בני אדם", האי קרא
הא אתמר.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת אחרי-מות

"וידבר יי' אל משה אחרי מות שני בני אהרן"
"ויאמר יי' אל משה", רבי יהודה אמר כיון דכתיב "וידבר יי'
אל משה" אמאי זמנא אחרא "ויאמר יי' אל משה דבר אל
אהרן אחיך" דהא במלולא קדמאה סגי, אלא הכי תנינן
כתיב "ויקרא אל משה וידבר יי' אליו", וכתיב (שמות כד) "ואל
משה אמר עלה אל יי' " והא אוקמוה מלה דהכא דרגא חד
ולבתר דרגא אחרא, אוף הכא, "וידבר יי' אל משה" דרגא
חד, ולבתר "ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך" דרגא
אחרא, וכלא בחד מתקלא סלקא ומן שרשא חדא כולא
אתחבר:

"אחרי מות שני בני אהרן", רבי יצחק פתח (תהלים ב) "עבדו את
יי' ביראה וגילו ברעדה", וכתיב (שם ק) "עבדו את יי' בשמחה
באו לפניו ברננה", הני קראי קשיין אהדדי, אלא הכי תאנא
"עבדו את יי' ביראה" דכל פולחנא דבעי ב"נ למפלח קמי
מאריה בקדמיתא בעי יראה לדחלא מניה ובגין דחלא
דמאריה ישתכח לבתר דיעביד בחדוותא פקודי אורייתא,
ועל דא כתיב (דברים י) "מה יי' אלהיך שואל מעמך כי אם
ליראה", "וגילו ברעדה" דאסיר ליה לבר נש למחדי יתיר
בעלמא דין, האי במלי דעלמא אבל במלי דאורייתא
ובפקודי דאורייתא בעי למחדי, לבתר ישתכח בר נש דיעבד
בחדוותא פקודי אורייתא דכתיב "עבדו את יי' בשמחה",
רבי אבא אמר "עבדו את יי' ביראה" מכוון בסיומא דדינא
קשיא דאפיק בסטרוי בגליפוי טהירין בשייפוי ובגין כך עשו
זוהמא דאתהתיך מדהבא, ועל דא תנינן דבעי בר נש
לכוונא בההיא שעתא ברעותא דמאריה בגין דיפוק בנין
קדישין לעלמא, ואי תימא יצחק לא אתכוון, לאו הכי אלא
אתכוון בקדושה ואתכוון בסיומא דההוא אתר ואשתכח כד
נפק ההיא טפה קדמאה בההוא אתר ממש ועל דא כתיב
"כלו כאדרת שער".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת קדושים

"וידבר יי' אל משה לאמר, דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני יי' אלהיכם", רבי אלעזר פתח "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין", בכמה זמנין אורייתא אסהידת בהו בבני נשא כמה זמנין ארימת קלין לכל סטרין לאתערא להו וכלהו דמיכין בשינתא בחוביהון (ס"א בחוריהון) לא מסתכלין ולא משגיחין, בהיך אנפין יקומון ליומא דדינא עלאה כד יתבע לון מלכא עלאה עלבונא דאורייתא דצווחת לקבליהון ולא אהדרו אפין לקבלה דכלהו פגימין בכלא דלא ידעו מהימנותא דמלכא עלאה, ווי לון ווי לנפשהון, דהא אורייתא ביה אסהידת ואמרת (משלי ט) "מי פתי יסור הנה חסר לב" (ס"א ואמרה) אמרה לו, מהו חסר לב, דלית ליה מהימנותא דמאן דלא אשתדל באורייתא לאו ביה מהימנותא ופגים הוא מכלא, (ס"א ואמרה) אמרה לו, אומר לו מבעי ליה כמה דאת אמר (תהלים מב) "אמרה לאל סלעי", מהו אמרה אלא לאכללא ולא תוספא אורייתא דלעילא דהיא קרייה ליה חסר לב פגים מהימנותא דהכי תנינן כל מאן דלא אשתדל באורייתא אסיר למקרב לגביה לאשתתפא בהדיה ולמעבד ביה סחורתא, וכ"ש למהך עמיה באורחא דהא לית ביה מהימנותא תנינן כל בר נש דאזיל בארחא ולית עמיה מלי דאורייתא אתחייב בנפשיה, כ"ש מאן דאזדווג בארחא עם מאן דלית ביה מהימנותא דלא חשיב ליקרא דמאריה ודידיה דלא חס על נפשיה, ר' יהודה אומר מאן דלא חס על נפשיה היך ישלוף נפשא דכשרא לבריה, אמר ר' אלעזר תוהנא על דרא והא אתמר מלה וכו' ועל דא כתיב "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין", זכאין אינון צדיקייא דמשתדלי באורייתא וידעין ארחוי דקודשא בריך הוא ומקדשי גרמייהו בקדושה דמלכא ואשתכחו קדישין בכלא, ובגין כך משלפי רוחא דקדושה מלעילא ובנייהו כלהו זכאי.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת אמור

"ויאמר יי' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו", א"ר יוסי מ"ט דא לקבל דא דכתיב לעילא "ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני מות יומתו" וסמיק ליה "אמור אל הכהנים", אלא כיון דאזהר להו לישראל לקדשא להו בכלא אזהר להו לכהני לקדשא לון וכן ללויים, לכהני מניין דכתיב "אמור אל הכהנים", ללואי מניין דכתיב (במדבר יח) "ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם", בגין דישתכחון כלהו זכאין קדישין דכין, "אמור אל הכהנים בני אהרן" מ"ט הכא בני אהרן וכי לא ידענא דבני אהרן נינהו, אלא בני אהרן ולא בני לוי, דאהרן דהוא שירותא דכל כהני דעלמא דביה אתרעי קודשא בריך הוא מכלא בגין למעבד שלמא בעלמא ובגין דאהרן ארחוי סליקו ליה להאי, דכל יומוי דאהרן הוה משתדל לאסגאה שלמא בעלמא, ובגין דארחוי כך סליק ליה קודשא בריך-הוא להאי למיעל שלמא בפמליא דלעילא, ובגין כך "אמור אל הכהנים בני אהרן", "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם", רבי יהודה פתח (תהלים לא) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", "מה רב טובך" כמה עלאה ויקירא ההוא נהורא עלאה דאקרי טוב דכתיב "וירא אלהים את האור כי טוב" ודא הוא אור הגנוז דביה עביד קודשא בריך-הוא טב בעלמא ולא מנע ליה בכל יומא בגין דביה מתקיים עלמא וקאים עליה, "אשר צפנת ליראיך" דתנן נהורא עלאה עבד קודשא בריך-הוא כד ברא עלמא וגניז ליה לצדיקיא לזמנא דאתי, הדא הוא דכתיב "אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך", פעלת בזמנא דאתברי עלמא ההוא נהורא הוה קאים ונהיר מרישא דעלמא לסייפי דעלמא, כד אסתכל קודשא בריך-הוא לאינון חייבין דזמינין לקיימא בעלמא גניז ליה לההוא נהורא דכתיב (איוב לח) "וימנע מרשעים אורם", וזמין לאנהרא לצדיקיא לעלמא.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת בהר

"וידבר יי' אל משה בהר סיני לאמר, דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ" רבי אלעזר פתח (ויקרא ו) "זאת תורת העולה היא העולה", האי קרא בכ"י אוקימנא דהיא סלקא ומתחברא במלכא קדישא בזווגא שלים "היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה", ת"ח כיון דעאל ליליא ותרעין סתימין דינין תתאין מתערין בעלמא ואזלין ושאטין חמרי ואתני וכלבי, חמרי הא אוקימנא וכלבי ואתני לא שאטן ולא אזלין אלא בהו עבדי חרשיא לבני נשא כגון בלעם ואוקמוה, כדין כל בני עלמא ניימין ומזבח תתאה דלבר אתוקד, בפלגות ליליא אתער רוח צפון, ומההוא מזבח תתאה נפיק שלהובא דאשא ותרעין אתפתחו ודינין תתאין אתכנשו בנוקבייהו, וההוא שלהובא אזיל ושאט ותרעין דג"ע אתפתחו עד דמטי (נ"א צפרא) ההוא שלהובא אתפלג לכמה סטרין דעלמא ועאל תחות גדפוי דתרנגולא וקארי, כדין קודשא בריך-הוא אשתכח בין צדיקייא וכ"י משבחה ליה לקודשא בריך-הוא עד דאתי צפרא כיון דאתי צפרא אשתכחו משתעין ברזא חדא, ואית לה נייחא בבעלה, הדא הוא דכתיב "על מוקדה על המזבח כל הלילה", "עד הבקר" דהא בצפרא דינין ושלהובין אשתככו וכדין אתער אברהם בעלמא, ונייחא הוא דכלא, ת"ח כיון דעאלו ישראל לארעא לא אשתכחו בה דינין תתאין וכ"י הות בה בנייחא על כנפי דכרובים כמה דאתמר דכתיב (ישעיה א) "צדק ילין בה", כדין הוות לה נייחא מכלא דהא ישראל לא ניימין עד דמקרבי קרבנא דבין הערבים ואסתליקו דינין, ועולה הוה אתוקד על מדבחה וכדין הוה לה נייחא מכלא ולא אשתכח אלא אתתא בבעלה הדא הוא דכתיב "כי תבואו", "ושבתה הארץ" נייחא ודאי: "ושבתה הארץ שבת ליי", שבת ליי' ממש.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת בחקתי

"אם בחקתי תלכו", אם בחקותי דא אתר דגזירין דאורייתא תליין בההוא אתר כמה דאת אמר (ויקרא יח) "את חקותי תשמורו" חוק הוא דאקרי הכי וגזירין דאורייתא בה אתכלילן, (שם כה) "ואת משפטי תשמורו", משפטי דא הוא אתר אחרא עלאה דההיא חקה אחידת ביה ומתחבראן דא בדא דעילאי ותתאי, וכל פקודי אורייתא וכל גזרי אורייתא וכל קדושי אורייתא בהני אחידן בגין דהאי תורה שבכתב והאי תורה שבע"פ, ועל דא "אם בחקותי" כל אינון גזירין ודינין ועונשין ופקודין דאינון בההוא אתר דאקרי תורה שבע"פ חקה, ואת משפטי תשמורו בההוא אתר דאקרי תורה שבכתב כמה דאת אמר (תהלים פא) "משפט לאלהי יעקב", ודא אחיד בדא ודא וכלא חד ודא הוא כללא דשמא קדישא, ומאן דאעבר על פתגמי אורייתא כאלו פגים שמא קדישא בגין דחק ומשפט שמא דקודשא בריך-הוא הוי ועל דא "אם בחקותי תלכו" - דא תורה שבעל פה "ואת משפטי תשמורו" - דא תורה שבכתב, ודא הוא כללא דשמא קדישא, "ועשיתם אותם", מאי "ועשיתם אותם", כיון דאמר תלכו ותשמרו אמאי ועשיתם אלא מאן דעביד פקודי אורייתא ואזיל באורחוי כביכול כאלו עביד ליה לעילא אמר קודשא בריך הוא כאלו עשאני ואוקמוה ועל דא "ועשיתם אותם", "ועשיתם אתם" כתיב ודאי והואיל ומתערי עלייכו לאתחברא דא בדא לאשתכחא שמא קדישא כדקא יאות "ועשיתם אתם" ודאי, כגוונא דא אר"ש (שמואל ב ח) "ויעש דוד שם" וכי דוד עביד ליה אלא בגין דאזיל בארחי דאורייתא ועביד פקודי אורייתא ואנהיג מלכותא כדקא יאות כביכול עשה שם לעילא ולא הוה מלכא בעלמא דזכה להאי כדוד דהוה קם בפלגות ליליא והוה משבח ליה לקודשא בריך הוא עד דסליק שמא קדישא בכורסייה בשעתא דסליק נהורא דיממא כביכול הוא עבד שם ממש.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים